

Гірділіс Юлія,

заступник начальника Департаменту комунікації
Національної поліції України, майор поліції

* * *

Мама. Важко. Розгубився.
Сни тепер такі страшні.
Скільки ж Господу молився,
щоб кінець прийшов війні!

Якось пусто і незвично.
Мало радості в житті.
Склалось, певне, історично,
що живемо в боротьбі.

Мам, я вірю в перемогу!
Не боюся, що загину.
На душі не страх – тривога,
щоб не втратить побратима!

Це так боляче. Я плакав.
Часом, люди забувають.
Ось ти з другом ще балакав,
через день його ховають...

Мам, ти знаєш, я вернуся.
Там потрібен, я це знаю.
Буде край війні. Клянуся!
Хай нас скоро зустрічають.

Не залишусь, не вмовляй.
Ти дала і так багато.
Ти мене щодня чекай.
Подолаємо ми ката.

Мама. Важко. Розгубився.
Сни тепер такі страшні.
Тихо Богу помолився,
щоб кінець прийшов війні.

* * *

Понад лісом веде дорога.
Ох і гарний тут краєвид!
До села старого-старого,
де на площі церква стоїть.

Йшла по вулиці чорна хмара.
Ні не хмара, а молодиця.
Ніби дивна нічна примара,
не дивилась в прохожі лиця.

Там, де кулі з братами лишився,
кому серце своє дарувала.
І той плач небесами котився,
і покою собі не знала.

Все не миле, усе байдуже!
Бо довіку хотіла разом.
Ходить квола тепер, недужа.
І болить, і пече щоразу.

Де та клята війна взялася?
Скільки ще забере земля?
Впала, бідна, без сил. Підвелася.
Дома тихо чекає маля.

Йшла, не знаючи відліку часу,
і вже втратила віру у все.
Де тепер їй шукати спасу?
Та, мабуть, тільки диво спасе.

Понад лісом веде дорога...
Ох і гарний тут краєвид!
До села старого-старого,
де похований воїн стоїть...

* * *

Сьогодні я вбив людину.
Чи страшно було? Не знаю.
Рашисти нищать країну
і їх тут нещадно вбивають.

Ще вчора я йшов на роботу,
дзвонив по дорозі дружині.
Сьогодні в рядах піхоти
на плечі взяли Джавеліни.

Ворожі бомби й ракети
летять в найдорожчі цілі.
Для всіх ми знайдемо пакети,
Позбавимо землю гнилі.

Ті орки все лізуть до хати.
Сьогодні лиха година.
Це – ворог, нещастя, кати!
Хіба ж воно зветься людина?